

munen i snævrere Forstand. Imidlertid er jeg gaaet med til Udvalgets Indstilling paa dette Punkt; jeg nævner blot, at jeg kunde have ønsket, at man var gaaet noget videre i den Retning.

Der er et enkelt Ændringsforslag, som jeg vilde sige et Par Ord om, nemlig Ændringsforslag Nr. 15, som gaar ud paa, at i Tilfælde af Uenighed i Bestyrelsen om dens Virkemaade skal Spørgsmaalet, naar mindst 5 Medlemmer kræver det, forelægges Ministeren for offentlige Arbejder til Afgørelse. Det, som er Hovedtanken i hele Lovforslaget, er jo at gøre Havnen til en selvstyrende Institution, men det, som er Indholdet af dette Ændringsforslag, er at ophæve paa ny det, som er Hovedtanken i Lovforslaget, er saa at sige at lægge Krudt under Arken, saa at et Mindretal paa 5 Medlemmer til enhver Tid er i Stand til at faa det hele til at eksplodere og sprænge det Selvstyre i Luften, som det i øvrigt er Meningen at indføre gennem Lovforslaget. Jeg vil derfor paa det allerkræftigste fraraade, at man vedtager et saadant Ændringsforslag, der i Virkeligheden ophæver hele Loven, samtidig med, at den gives. Naar det er Bestyrelsens Virkemaade, der skal kunne forandres i en saadan Optræden af et Mindretal paa 5 Medlemmer, vil det i Virkeligheden sige, at en hvilken som helst Sag kan bruges som Grundlag for en saadan Opposition. Virkemaaden giver sig jo til Kende i Forhandlingerne og i Beslutningerne; paa ethvert givet Tidspunkt vil der altsaa være en Hank, paa hvilken man fra en lille Oppositions Side vil være i Stand til at hænge sin Indsigelse, og det, hvad enten det gælder om at hindre eller fremme en Beslutning. Anser Flertallet det for uheldigt, at en Beslutning vedtages, og gaar imod den, er Mindretallet i Stand til, hvis Ministeren staar paa dets Side, at fremtvinge, at netop den Foranstaltning bliver truffet. Og omvendt: Er Flertallet af den Mening, at en bestemt Foranstaltning vil fremme Havnens Interesse, er Mindretallet, hvis Ministeren er paa dets Side, i Stand til at forhindre det. Det vil med andre Ord sige, at man i en hvilken som helst Sag giver Mindretallet Ret til at ophæve Flertallets Stilling, dets Betydning og Indflydelse paa Afgørelsen. Men det er en ganske ejendommelig Maade at gennemføre Selvstyre paa. En energisk og i Havnens Interesser interesseret Minister, som, selv om han er energisk og interesseret, kan se ensidigt paa Tingene, vil have en ret let Adgang til saaledes at gen-

vinde den Enevælde, som han i Kraft af dette Lovforslag skulde give Afkald paa. Fra ministeriel Side vælges 4 Medlemmer ind i Havnebestyrelsen; det vilde jo ikke være urimeligt at antage, at der er en Del Forbindelse mellem de af Ministeriet valgte Medlemmers og selve Ministeriets Opfattelse af Sagerne, det vil maaske ret naturligt udvikle sig af sig selv. Og hvis saa disse 4 Medlemmer staar enige med Ministeren, er der blot eet Medlem, som skal vindes for den samme Opfattelse, saa vil enhver Sag kunne indstævnes til Ministerens Afgørelse. Den ærede Ordfører for dette Ændringsforslag (Niels Rasmussen) brugte et meget dæmpet Udtryk, idet han sagde, at det kunde altid være rart at høre Ministerens Udtalelse om de foreliggende Spørgsmaal. Men det er ikke det, som Ændringsforslaget gaar ud paa; det gaar ikke ud paa, at Havnebestyrelsen skal høre Ministerens Udtalelser og saa lade disse Udtalelser virke med den Autoritet, hvormed de maa være forsynet ved at være kommet fra en Minister, men det lægger hele Afgørelsen over i Ministerens Haand, saaledes at Havnebestyrelsen i Virkeligheden er sat fra Bestillingen. — Der siges, at det er for at varetage Havnens Interesser, at man har stillet dette Ændringsforslag; det staar der nu ikke noget som helst om i Ændringsforslaget; der staar blot, at hver Gang der er Uenighed, kan man gaa den Vej. Og der kan fra et Mindretals Side lige saa vel rejses Uenighed, fordi man f. Eks. mener, at private Interesser ikke er tilstrækkeligt varetagne, som fordi man vil fremdrage det modsatte Motiv. Altsaa, Ændringsforslaget betrygger ikke i mindste Maade, at det netop vil være under Hensyn til Havnens Interesser, at en saadan lille Opposition bliver den regerende Magt i Havnebestyrelsen. Der er fra Ministerens Afgørelse ingen Appel til nogen som helst anden Instans; Sagen er afgjort med den, og Ændringsforslaget vil, saaledes som det let kan udvikle sig, altsaa i Virkeligheden kunne komme til at betyde, at vi under visse Forhold bliver ved den bestaaende Ordning, fremdeles lader Havnebestyrelsen være raadgivende. Og den bliver ikke en Gang raadgivende, thi Flertallets Stilling vil være den, at det gaar imod det, som Ministeren muligvis paa Grund af Mindretallets Indstilling gaar med til at føre igennem. Med andre Ord, den Reform, man har tilsigtet, risikerer man fuldstændig falder til Jorden gennem en Ordning af denne Art. Men da man jo ikke giver